

Afvaart van de Wijshagenbeek en de Itterbeek

Op zaterdag 12 september was het weer zo ver. Om 8.00 uur verzamelen aan de club voor een dagje Ardennen. Dus spurte ondergetekende om 7.45 uur met zijn fietske in de gietende regen naar de club om 3 uur later 20 km verder en zijknat op de Wijshagenbeek terecht te komen. Hoe dat gekomen was, zul je denken. Wel vooreerst is er, en iedereen die de club kent weet het, geen enkel plaatske om te schuilen voor een regenbui tenzij je u zelf met de rug platdrukt tegen een gesloten deur van de nieuwe loods en zo een strook van 10 cm hebt om droog te blijven. Gelukkig arriveerde Jos met zijn buske om 8.02

uur, te laat dus, zodat de loods open ging. Dan kwam ook Fiel opdagen, om 8.10 uur, te laat natuurlijk maar hij mag dat als voorzitter. Er werd hardop gedacht waarom, met zo'n weer, het bleef gieten, al die toeristen in hun bed bleven liggen. Dat Danny niet bij zou zijn, was begrijpelijk. Hij werd met zijn teamgenoot daags voordien in K2 al hijgend gepakt door de meisjes-K2. Dit gebeurde op het water voor alle duidelijkheid. Hij was, of te beschaamd om te komen, of hij was in zijn bed nog aan het genieten. Gepakt worden door een stel meisjes van rond de twintig gebeurd immers te weinig bij een kanotoerist. Maar ook anderen stuurden hun kat. Pas later op de dag zou blijken dat ze ongelijk hadden. Het werd fantastisch. De plannen werden, door de geringe opkomst, gewijzigd. Jos, die zijn bus die dag niet verhuurd kreeg en deze in laatste instantie nog aan ons wilde verhuren, deed zijn busje terug naar autoverhuur Broekx. Ook toen Chel Vos om 0815 uur (te laat dus) arriveerde na een nachtje vergaderen met zijn schoonbroers, en tenslotte ook Rudy Thijs om 0825 uur (te laat dus) werden de plannen nog eens bekeken en verandert en nog eens verandert zodat wij, of zij, of hij besliste(n) nog de Itterbeek te bevaren. Dus werd er gekozen om zich maar eerst om te kleden in de club om dan ook maar eerst de pas gesneden boterhammen op te eten in de kleedkamers. Er werd nog geroddeld over een ex-kanovaarder die 20 jaar geleden in een kajak rondtoerde en die nu een piksplinternieuw zeiljacht heeft aangeschaft. Kon ons dat ook maar eens overkomen of moet je daar nu echt een bankdirecteur voor worden.

Om 9.15 uur wou er toch iemand vertrekken, zodat we richting Opitter reden. Het spelletje "hoger-lager" werd weer even bovengehaald. Toen Jos niet snel genoeg het startpunt vond, reageerde Chel Vos, die met zijn eigen wagen volgde, bliksemsnel en nam de leiding over en bracht ons naar de opstapplaats. Eindelijk waren we er. De remork moest nog weggebracht worden en ja, we konden eindelijk, na drie uren, de Wijshagenbeek op, want zo stond het op het bruggetje. Een beek was eigenlijk wat overdreven, het roestbruine slootje was amper 70 cm breed. Maar het was fantastisch. Na 5 meter al de eerste stuw van 50 cm. Na de eerste bocht wachte er een groene zee van netels en doorns die over het niet meer zichtbare beekje hing. Maar het was fantastisch. Ondergetekende, die eerst wilde varen, bekloeg het zich al na 30 meter. Gelukkig hadden we een paddel bij. De beek was te smal om te varen, zodat ze gebruikt kon worden om de netels mee weg te maaien. Maar het was fantastisch. Er was gelukkig voldoende debiet zodat we zonder peddelen toch bleven drijven. Ook toen 200 meter verder de beek verdwenen leek met overliggende bomen, takken, netels, doorns en spinnenwebben zou Piet de beek even zuiveren. Beredeneerd kroop hij op de hindernis en begon met de grote schoonmaak. Ineens brak de onderliggende boom en jawel; hij schoot met zijn turnslofkes en kouskes in de beek die daar zo diep was dat hij bijna helemaal verdween. Onder het bulderend gelach van Jos en consoorten kon hij nog met een geweldige karpersprong op zijn boot duiken zodat hij haren nog juist droog bleven. Wat een begin.... maar...het was fantastisch.

Het commando werd overgenomen en iedereen mocht even op kop varen om aan bosbeheersingswerken (lees netels en doorns weg kappen) te doen. Daarin toonde vooral onze voorzitter zich buitengewoon verdienstelijk, hij maaide letterlijk al het gras (lees netels) voor de voeten (lees boot) weg. Bij overliggende bomen stapte hij uit en trok hij ons één na één over de hindernis, maar stapte dan aan de verkeerde kant van de versperring weer terug in zijn boot wat dan weer resulteerde in een korte maar krachtige vloek. Maar het was fantastisch. Alle ingrediënten waren aanwezig om dit een van de mooiste uitstappen van de laatste jaren voor de op sensatie belustende kajaktoerist te maken. Een smal beekje, begroeid met wat eerder beschreven werd, stroomversnellingen, watermolens, bruggetjes die juist hoog genoeg waren, zodat je met de lippen in het water hing en met de haren tegen de beton schuurde. Kortom er werd "gebruikt" maar niet "gekroefeld".

Het werd een onvergetelijke ervaring en een must voor elke toeristende kano-vaarder. Het einde kwam in zicht en de puntenschaal werd besproken. De kwoteringen gingen van 9 tot 9,5. Zelfs Chel Vos die anders nooit met punten gooit (denk maar aan het voorbije zomerweekend) gaf een hoogste score. Ook luxe-toerist Rudy Thijs kwam aan zijn trekken want op het laatste stukje, we belandden uiteindelijk toch op de Itterbeek, kon ook nog echt gepaddeld worden. Zodat zijn eerder lage kwotering in het laatste stuk pijlsnel de hoogte inging. Het was fantastisch geweest.

Na aankomst werd nog snel gegeten, de boterhammen moesten toch op zijn. De gebakken kip van Rudy werd verdeeld en er werd nog even een balans opgemaakt in de "Pollismolen" bij een soepje, een palmke en een trappistje. Buiten een extra 30-beurtenkaart bij de kinesist om Jos zijn hernia's weg te werken en wat gejeuk aan handen en benen van de netels konden wij weer dank u zeggen tegen de organisatoren. Zelfs de vrouwtjes vonden het voor een keer fantastisch omdat we eerder thuis waren dan verwacht. De (aan/af)-wezigen hadden (-/on)-gelijk. Chel Vos, Rudy Thijs, Fiel Renckens, Jos Broekx en Piet Vanhees vonden het gewoon FANT.....

Verklarende woordenlijst:

BRUUKEN: Deze term wordt gebruikt als er sprake is van een beek die dichtgroeit is met overhangende takken, netels, doorns of spinnenwebben zoals nu dus. Bruuken moet er dus voor een echte toerist bij zijn.

KROEFELEN: Wordt voortaan gebruikt als er niet kan gevaren worden door een te lage waterstand. Zodoende moet men naast de boot door de rivier stappen en hopen dat dit zo snel mogelijk voorbij is. Dit komt meestal voor als Chel Vos zijn "hoger-lager" spelletje wint, behalve nu dus. Kroefelen willen echte kanotoeristen zo weinig mogelijk meemaken, behalve de Chellen, die zijn er verzot op.

-----ooooo000oooo-----